

egne Midler, navnlig ved en lille Forblov, han har, med 70 à 80 Rd. aarlig, saa at han i det Hele vil faae 220 à 230 Rd. om Aaret. Paa Grund heraf er han af Stiftsøvrigheden paa det Varmeste anbefalet til at faae en Understøttelse af det Offentlige, og Ministeriet har derfor troet at burde indstille ham til at erholde en Pension af 300 Rd., for at denne værdige Mand, der nu er i sit 82de Aar, ikke i sin sidste Levetid efter et fortjensfuldt Liv skal lide af Næringsforger. Jeg skal saaledes tilsæde mig at anbefale denne Sag til det høilærde Thing.

Exemplarer af de forelagte Lovudkast blev ombeelte.

Efter Dagsordenen gik man derpaa til første Behandling af Udkast til Lov om Pension for Pladscommandanten ved det nu nedlagte Quarantaine-Etablissement paa Ryholm, Capitain-Lieutenant Johan Christian Krüger, samt om Bartpenge for den fungerende Præst ved bemeldte Quarantaine-Etablissement, Capellan Julius Ferdinand Bjerager Langhoff.

Lovudkastet findes i Anhang A (Spalte 459 ff.)

H. Jensen: Det er en i sig selv ikke behagelig Sag at skulle udtale sig mod et Lovudkast af den Natur, som det foreliggende, men naar man finder, at det ikke er tilstrækkelig motiveret, anseer jeg det paa den anden Side for en simpel Pligt at fremkomme med de Indsigelser, man har at gjøre.

Det hedder om den Mand, som ved denne Lov skulde tilstaaes en aarlig Pengebevilling, at han i sin Tid er udtraadt af Marinens Detail og samtidig ansat som Pladscommandant paa Ryholm; ved denne sin Udtrædelse af Marinen har han altsaa givet Afkald paa det Avancement; han ellers kunde have havt. Det hedder fremdeles i Motiverne: at Pensionsloven ikke alene ikke indholder nogenstøttelse Bestemmelse, der kunde give ham Ret til Pension, men der siges endog udtrykkelig, at de, der tidligere beklædte det

nævnte Embede, samtidig dermed have havt deres Anciennitet i Marinen reserveret, og hvis denne Mand var i det samme Tilfælde, vilde det altsaa være naturligt, at han blev behandlet paa samme Maade, hvorpaa han vilde være bleven behandlet; hvis han havde været en almindelig Spofficeer. Han er jo imidlertid, som sagt, aldeles udtraadt af Marinen samtidig med, at han fik denne Commandantplads, og det er jo altsaa klart, at man ikke kan tage det allermindste Hensyn til de Regler, der ere gjældende for dem, der staae under ganske andre Vilkaar. Der findes saaledes ikke i Motiverne nogenstøttelse Grund til at bevilge Manden denne Pension, og der er ikke engang anført, at han ved sine personlige Forhold er særlig trængende dertil, hvilket var et Hensyn, som naturligvis kunde have sin Bægt; der staaer aldeles ikke Andet i Motiverne, end at han ifølge de lovlige Bestemmelser ikke har nogenstøttelse Ret til Pension; men ikke bestemtindre finder dog Indenrigsministeriet og Justitsministeriet ved gjenfaldig Conference, at Billighed taler for, at denne Mand faaer den for ham foreskaaede Pension. Dette synes saa ubilligt og saa urimeligt, at jeg ikke kan Andet end gjøre Mit til, at dette Forslag ikke gaaer igjennem.

Justitsministeren: Hvis den Mand, om hvis Pension der her er Tale, var juridisk berettiget til at erholde denne, vilde dette Lovudkast om en extraordinair Pension ikke være fremkommet, thi saa vilde han være bleven pensioneret efter den almindelige Pensionslov; men netop fordi Regjeringen ikke har anseet ham juridisk berettiget til at faae en almindelig Pension, medens man dog har fundet, at der var Omstændigheder tilstede, der gjorde det billigt, at han fik Pension, er det, at den har fundet Opfordring til at komme til Rigsdagen med det foreliggende Udkast, hvortil der i Virkeligheden ogsaa er almindelig Grund. Det vil nemlig sees af hvad der er anført i Motiverne, at denne Mand ved kongelig Resolution af 25de Juli 1847 udtraadte af Marinen og dengang ikke alene blev tillagt en Pension af 840 Rd., som nu udredes af Fælleskassen, men samtidig dermed beklædte til Pladscommandant ved Quarantaineetablisje-